

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatele **Y. S.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2005, č. j. 14 Az 430/2004 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 10. 10. 2005, č. j. 14 Az 430/2004 - 18, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 9. 2004, č. j. OAM-2420/VL-07-HA14-2004, kterým stěžovateli nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na tohoto cizince nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 citovaného zákona.

V kasační stížnosti podané proti tomuto rozsudku krajského soudu z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. stěžovatel namítal, že shledává vážná pochybení všech orgánů, které se zabývaly jeho žádostí o udělení azylu a že krajský soud posoudil věc v rozporu s právním řádem. Proto se domáhal, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 1. 2007, č. j. 14 Az 430/2004 - 64 nebylo vyhověno žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce a současně byl stěžovatel vyzván, aby si ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení zvolil advokáta jako zástupce pro řízení o kasační stížnosti a tuto skutečnost doložil předložením plné moci. Toto usnesení stěžovatel osobně převzal dne 10. 1. 2007. Usnesením krajského soudu ze dne 15. 2. 2007, č. j. 14 Az 430/2004 - 66 byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil údaje kasační stížnosti o tom, v jakém rozsahu rozhodnutí soudu napadá a uvedl konkrétní důvody kasační stížnosti. Toto usnesení převzal stěžovatel osobně dne 5. 3. 2007. V obou usneseních byl stěžovatel poučen o tom, že pokud ve stanovených lhůtách nevyhoví požadavkům krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o jeho kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění nelze rozhodnout o věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu právnické vzdělání nemá a jelikož přes výzvu krajského soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranil nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, který tak brání pokračování v řízení.

Náležitosti kasační stížnosti jsou taxativně uvedeny v ustanovení § 106 odst.1 s. ř. s. Pokud je toto podání nemá, musí být podle odst. 3 citovaného ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení obsahující výzvu k odstranění vad. V tomto případě kasační stížnost zákonné náležitosti neobsahovala a krajský soud proto stěžovatele vyzval k odstranění vad podání (rozsah napadení rozsudku krajského soudu, vymezení důvodů kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. s potřebnou konkretizací) a stanovil k jejich odstranění lhůtu v souladu se zákonem. Stěžovatel ani na tuto výzvu nereagoval a uváděné vady kasační stížnosti neodstranil.

Nepředložení plné moci udělené advokátovi a neodstranění níže uvedených vad podání brání věcnému projednání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele odmítl (§ 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu